

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Digressio VIII. De cura Minimorum, in malis ad vitandum, propter purgatorij acerbitatem; & in bonis ad operandum, propter incomparabilis meriti pretium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

gis displicere debent, quàm qualibet in
damna.

CONSID. II.

De agnitione delictorum, &
negligentia minimorum.

Ex eod. l.
3. c. 52.

Quid dicam reus, & omni confusione
reus seu plenus? non habeo os loqui
nisi tantum hoc verbum: Peccavi Domine
peccavi; miserere mei, ignosce mihi.
Pertus (nimis jam) sum, quod, quod
vos non vitat defectus, paulatim labitur
majores. Sed propter levitatem cordis
negligentiam defectuum nostrorum sepe
sentimus animæ nostræ dolores, sed vani
demus, quando meritò flere deberemus.

Idem l. 2.
c. 25.
lib. 1. 21.

DIGRESSIO VIII.

De cura Minimorum malorum
vitandum, propter purgatorij acerbitatem:
& bonorum ad operandum, propter
incomparabilis meriti
pretium.

THEOPHOBUS.

(I.)

Petr. Ca
nis. Soc.
Iesu de S.
Bernardo.

CLara-vallensis Archisterij Antiqui
quem omnes (sic attestante Petro
nisi) meritò suspiciant, & reverentè

quoque uno melius scripsit, aut vixit: animadvertens olim apud nonnullos de suis Monachis rerum minimarum curam vilescere, proindeque circa regularem disciplinam agi remissius, ita suos aliquando ingemiscens affatus est: Fratres; mihi tristitia magna, & continuus dolor cordi meo est, quod nonnullos tam pro-nos ad levitatem, ad risum, ad scurrilia video: ut pertimescam valde, ne forte plus, quam expediat, divinæ misericordiæ immemores, & ingrati tantis beneficijs deserantur à gratia, & in deteriora labantur. Quemadmodum enim non pauci mortem sibi per neglecta vulnera accersunt, ita ad eundem modum, qui minima vitia, & peccata nihili pendunt, graviora sibi invehunt, Ecclesiastico dicente: Qui spernit modica, paulatim decidet, ita Damascenus. Vnde qui conscientias suas per minima licet errorum piacula conculcantes, dicere non verentur: Quid est hoc, si hoc verbulum, si hoc minimum locutus fuero? quid est hoc modicum, quid hoc, quid illud? sensim, ac pededentim in majora, gravioraque per partes proruentes periclitantur, donec in perfectam insensibilitatem decidant, mortemque animæ ex minima unius acūs quasi puncturâ incurrant.

II. Versutissimus dæmon & intendendo versatissimus, si quos Ecclesiasticarum

S. Bernard. deplorat in suis ineuriam minimorum.
S. Bern. serm. 8. de septem panibus.

A minimis fit lapsus ad majora.
S. Io. Damasco. in vit. Barl. & Iosaph. Eccli. 39.

S. Doroth. serm. 3.

Nero Imp.
puncturis
acuum plu-
rimos occi-
dit. Sic dia-
bolus.
*Xiphili-
nus.*

carum, Religiosarum, aut alias detur-
tarum personarum animas mortalis per-
catis nece perimere se non posse certum
scelestissimum Neronem imitatur, et
odio internecino prosequens Cives Ro-
manos, cum optando, ut omnia illorum
capita in unum coalescerent, quod un-
nico tantum ictu omnes decapitaretur,
nihil tamen istiusmodi sanguinaria
voto proficeret, acubus venenosissimo
tinctis iussit obvios quosque per-
gredi, quo facto innumerabilem horum
multitudinem tales ictus vel non
dicere sentientes, vel parum curantes
occidit. Applicatio uti clarissima, ita nimis
pro dolor! quotidiana & frequens est
inter personas etiam oppido pias, et
minimarum incurias noxarum.

Sollicitudo
in alijs mi-
nimis cor-
poralib.

PHILOTH. Videtur communi
hæc esse mortalium cæcitas, quod
minimam muscam in vinum, vel
lun in offam, pulveris atomum in oc-
ulos, vel in digitum spinæ festucam
si illapsa, cum magna sollicitudine
trahant, infixas verò animæ Venialium
peccatorum festucas negligant, ex
opinionem, quod nunquam in mortalia
coalescant.

III. Verissimum quidem est,
quantumcunque multiplicatis venialibus
nullum constari posse mortale peccatum.

catum, æquè tamen est verum, ex
 iisdem proximas mortiferi lapsus di-
 spositiones introduci. Siquidem per il-
 la intellectus obnubilatur, ratio men-
 tis excæcatur, ac voluntas à mortificá-
 tionibus sensuum, à solitis exercitijs, &
 rerum spiritualium gustu rapitur, &
 trahitur ad affectanda laxa, remissa, cu-
 riosa, & sensualia vitæ oblectamenta;
 quodque mali caput est, tandem pravá
 consuetudine, levia amplius non curan-
 di, quasi callo obducitur. Videas igitur,
 hodie torpescere internos mentis af-
 fectus, cras deficere externum inceptæ
 conversationis cursum, perendiè lan-
 guere consueta spiritualium devotio-
 num exercitia, sacras lectiones nausea-
 ri, inspirationes divinas præteriri, ope-
 ra (nedum amplius supererogatoria)
 sed ipsa quoque obligatoria prætensis
 excusationibus vel intermitteri, vel per-
 functoriè, cursim, & luridè solummo-
 dò peragi. Ita cernitur statuæ hujus ca-
 put ex auro optimo, pectus autem, &
 brachia de argento, ventrem, & femo-
 ra ex ære, tibias ex ferro, tandem de-
 finire in pedes partim ferreos, partim
 verò fictiles, ac luteos, donec unico ten-
 tationis lapillo in pedum, & proposito-
 rum fragilitate concussa hæc magna mo-
 les corruat, & miserando lapsu com-
 minuatur.

IV. Et

Gradus à
 minimis ad
 mortal. lap-
 sum.

Dan. 2.

Similitudo
 à statuâ Na-
 buchodon;

Minimar.
culpar. con
tempus est
Ordinum
tuina.

S. Anselm.
l. de simi-
litud. c.
221.

Et animæ
eiusvis.

Periculis
circumdati;
Sacerdotes;
sæcul.

IV. Et hoc non de quovis solum
particulari, sed de integro quoque Mo-
nasterij statu verificari affirmatiſſimi
verbis ita testatus est ille Cantuariensis
Hierarcha: *Omnis Religio Monastici Ordinis
funditus perit, si custodia ejus per modicam
culparum contemptum paulatim tepescit*: Tu
multum Venerande Sacerdos, qui aliquid
sive Clericis, sive subditis, seu familia
seu animæ tuæ propriæ præstas, aut pro-
sides, ita appositè hoc tanti Præfati
(Delphico verius) oraculum per argu-
mentum ad hominem verte: si omnis
Religio Monastici Ordinis extra omnia
infinitarum malarum occasionum pericu-
cula constituta, in ipso tamen quasi pericu-
tu, adhuc funditus perit; si custodia ejus
per modicam culparum contemptum
tepscit, si obstructio ejus per mi-
nimarum rimarum neglectum paulatim
deficit. Ergo decuplo magis omnis
tor, honestas, & decor commissi
Ecclesiastici statûs; ergo omnis discipuli
na subdita mihi familia, & parochia
ergo omnis mea corporis, & temporaria
lium fortunarum, imò & tota anima
mea salus tot undique periculis expo-
sita, tot gravissimis perditionis occasio-
nibus circumvallata, & velut, in ipsa
altitudine maris, ac in medio abyssi
constituta, funditus pereat, & miserabiliter

dum patiatur naufragium, necesse est, si sollicita, si accurata, si debita custodia, per modicam culpam, excessum, defectum, occasionum, & periculorum contemptū (non subito quidem impetu prolabitur concussa) sed paulatim, ac sensim tepescit, flaccescit, deficit, & interit. Ecquid autem (ut S. Augustini similitudine utar) tum interest, utrum uno grandi fluctu navis operta fuerit, & obruta, an paulatim subrepens aqua infentiam, & per negligentiam derelicta, atque contempta impleverit navem, atque in abyssum demerserit?

Sint solliciti
de min.
culpis.

V. Quid Nabuchodonosoris statuæ intererat, capite aureo, pectore argenteo, femoribus æneis, cruribus etiam ferreis diu erectam, altam, firmam, solidam, & quasi invictam steterisse, si pedes ex luto compacti fuerant, si casu lapillus illis allapsus luteam basin offendit, comminuit, dissipavit, totamque machinam decussit? Ita quid referet, statūs tui Sacerdotalis (velut alterum Solis) Colossum in sui initio caput habere ex auro optimo, manus, & brachia ad quodcumque objectum suâ integritate adhuc argentea, pectus & carnem ad omnes tentationum, sive sensualitatum illecebras, pœnè dixerim ænea: (qualem tamen

Sacerdos
militis sta-
tuæ Na-
buch.

Iob. 2. 3.

men nec ille quondam de terra
 cui non similis erat in terra, vir simplex
 & rectus, ac timens Deum; & recessum
 malo, & adhuc retinens innocentiam suam
 habuisse fatetur his verbis: nec formidavi

Id. 6. 12.

lapidum fortitudo mea, nec caro mea
 est) teque suris, & cruribus quavis
 conversationis lubricæ viâ hæctenus
 reis, & adamantinis stetitisse: vel
 per stare proposuisse? num idcirco
 teos, & fragiles humanarum affectuum
 num ad omne malum proclivium
 non habes? an tibi firmam semper
 luteo fundamento, quamvis (tuam
 nitione) sicco, & arido consistere
 polliceris absque diligentissima
 nescio unde vel unde, fortuito
 dum tuorum naturalem infirmitatem
 labentis lapilli cautela, atque cultum
 O quantum te fallis, & falleris!

Fragilitas
carnis.Ex unico
malæ oc-
cas. lapillo
labilis.

S. August.

illud Ecclesiæ Columen: Experto
 crede; coram DEO non mentior, Cedunt
 bani, Duces gregum sub hac peste
 quovis lapillo concussos cecidisse
 quorum casu non magis suspicabar
 aut Hieronymi, aut Ambrosij. Talem
 rō minimum non minima offensionem
 pillum existima, unicum v. g. in
 tum aspectum, vel unicam debent
 beriore cum alieno texu conversum
 nem esse; devolvitur siquidem co

Gradus mi-
nimar. oc-
cas. ad lap-
illum.

fatio, aut visus ad familiaritatem, & risum, risus ad potum & esum, esus ad lusum, lusum ad usum, ab usu ad tactum, ab hoc ad factum, donec deplorando casu, collapsâ in ruinam propriam, & alienam nobilissimâ statuâ,

Serò dolet, quisquis post factum pœnitet actum.

Ecce Colossus firmissimum, en lapillum levissimum: ecce secutam Regiæ, imò Angelicæ statuæ ruinam. Hæc in tui gratiam, & pro sollicitâ, cui studes, intime mi Philothee, cautelâ.

VI. Sed jam ad te revertor, Monophile, quam ex causa putas, sanctissimum Patriarcham Benedictum in sua Regula, quantumvis admirabili discretione condita, tam paternâ sollicitudine veruisse, & rigorosâ valde censurâ notasse minutissimos quosque defectus, errores, & penè dixerim, errorum umbras, ut nec apicem alicujus piaculi, vel jora unum impunè prætermitti statuerit? Quò existimas, omnia illa spectare, v. g. verba otiosa, & risum momentia æternâ esse clausurâ damnanda: Regula sanctæ in aliquo contrarios semel, iterumque admonitos, neque correctos excommunicationi subijciendos: leviorum verò culparum reos a mensâ, Oratorij, Fratrumque consortio cum

S. Benedi:
regula accu-
ratiss. circa
minimos
nævos.

Regul. c. 6;
c. 23.

c. 24.

M

pœ-

cap. 42.

cap. 46.

cap. 54.

cap. 71.

Pœnæ pro
minimis.Cur tanta
minimor-
cura?

pœnis arcendos; prævaricatores
 tij, semetipsos in quovis excessu,
 occulto, suâ sponte non accusantes,
 liquid parvi sibi mutuo dare, vel
 pere sine Superiorum licentiâ,
 mentes, litteras, munuscula, vel
 quidquam, etiam Rem Minimam in
 graviori disciplinâ & vindictâ
 dos: ad pedes Superioris pro quâ
 nima causa corripientis, vel
 stam commotionem ostendentis
 volvi prostrato corpore, expulsio
 monasterio plectendum; & plura
 militia, vel graviora pro minuti
 choro, cantu, lectione, capitulo
 sa, & intra ipsius cellæ parietes
 missionum, aut omissionum,
 tra formalem culpam fortuitis
 bus imponi solita, & ad plenam
 factionem prostratim expianda
 donec ad Superioris beneplacitâ
 nia indulgeatur? quoniam istorum
 nium usus, observantia, &
 Num quis temerè dicet,
 hunc omnium Iustorum Dei
 plenum nugæ scripsisse, & tractat
 audacter dicere non dubitat,
 istæ nugæ? quid tum, licet non
 quò ergo unius acûs, & filii,
 phij tam expressa mentio, & cur
 denique vel ipsæ micarum panis

ationes in mensa solitæ collimant, nisi
ur, ad sartum rectumque servandum Re-
ligiosæ disciplinæ vigorem, & sanctita-
tem primævam, curentur levia; dum le-
via sunt, ne gravia fiant, ad ordinis ruïnã?
Sed de hoc pluribus crâstino die tecum
in pomeridiana Digressione conferam.

VII. MONOPH. Subito pavore
consternor, dum micarum panis in men-
sa recolligendarum mentionem facis, re-
fricatur enim memoria, diabolum quon-
dam sub Bernone Abbate Gigniâcensi,
& plura Religioso animam trahenti terrificâ spe-
cie, saccoque micis pleno (quas ille sæ-
penumero sub finem refectionis aut non
arietes collegit, aut infra mensam ex incuriã
delabi permisit) apparuisse, horribiliter
tuitis ominando, se sacco istum cum suis mi-
culis, numero penè infinitis, ad supre-
mum Iudicem, pro extorquenda æter-
næ damnationis sententia, portaturum,
Tum Monachus jam propè fati suis de-
& suffragens, distorquerè oculos, exæstua-
re per artus, frigido sudore undequa-
que perfundi, spemque inter, & me-
tum lacrymabili voce opem, & opem
implorare tamdiu, donec omnium Fra-
trum fufis ad Deum precibus, stygius ve-
rator abcederet.

VIII. O Deum! O Cælites! si pa-
nibus aliquando insidijs, aut parti me-
cum

S. Dorothæ
serm. 3.

Diabolus
apparet m. d.
ribundo cū
sacco ple-
nō micis.

Moribundū
pavor ex ve-
stione dæ-
monis.

M 1 cum

cum agetur iudicio, quid de me
 quantæ molis, & capacitatis sacca-
 tidem, non panis, sed venialium
 catorum (quæ semper levia duxi)
 danis erratis, quasi neglectis micis
 fertus, & coagitatus, oculis me
 extremo animæ decessu obijcietur

Pavor Re-
 ligiosi sani
 de mini-
 mor. ne-
 glectu.

dum tenuissimas miculas in mensu-
 ligere studui, ne pereant, tot le-
 offensas (sed jam ut audio graves
 contemptus & injurias) in lingua
 nè momenta reiterare nihil curat

Pavor Sa-
 cerdotis de
 eod.

PHILOTH. Si hæc in Ierusalem
 quid fiet in Babylone? si in Reli-
 tanta scrutatio minimorum, quid
 de me erit, qui tantoperè illorum
 vitæ meæ decursu incurius fui, ut
 per capillos capitis mei multiplex
 raro examine conscientiæ discul-
 rariore proposito emendare studerem
 Deus meus, quid de tot gratiarum
 narum, occasionum bonarum, &
 poris pretiosissimi non micis, sed
 garitis fiet, quas neglexi, pro
 è manibus elabi permisi. O munda
 pili, quàm turgentem & fastum
 tis multitudine vestra saccum, &
 ignibus excutiendum?

Grave judi-
 cium super
 minimis.

IX. THEOPH. Saluberrime
 ritis, quid de vobis, vestrisque
 erratis aliquando futurum sit, illud

Iudex ipse latâ his verbis sententiâ dudû
 enunciavit: *quoniam omne verbum otiosum*
&c. uti rectè meditati estis. Quo, quid
 gravius in venialia dici posset, ignoro,
 quàm quòd vox, quòd verbulum justâ
 carens utilitate, aut necessitate, ab
 ore ad jus, à lingua ad libram, à reo
 ad Iudicem trahi debeat, exactissimè
 trutinandum; districtissimè judi-
 candum, & in selectissimis etiam a-
 micis severissimè puniendum ab illo,
 qui *numerat arenam maris, & pluvia*
guttas, & dies seculi: qui scrutatur cor-
da, & solus universas mentium cogita-
iones intelligit. Certè Beato Notkero
 Sant Gallensi (qui formidabilis dæmo-
 nibus terror extitit) visus est inferna-
 lis tenebrio semel omnes characteres,
 & verba unius horæ Canonice, præ
 multitudine negotiorum oblivioni datæ,
 suis unguibus, extensim in tabula con-
 notare. Et S. Aichardo Abbati tempo-
 re Nonæ decantatæ sibi capillos præscin-
 di curanti, eodem modo spectatus est,
 singulos pilos resectos summâ diligen-
 tiâ colligere, numerare, & in ordinem
 redigere, districto Iudici præsentandos,
 ignique purgativo exurendos, nisi tan-
 tus vir insigni miraculorum gloriâ illu-
 stris, re divinitus intellectâ, quantocy-
 us semitonso cum capite, ad Fratres ac-
 cur-

Ecclesi. 1. 2]

1. Paral.

28. 9. ex

Menolog.

8. Apr.

S. Notk eri

visio super

unâ horâ

Canonicâ

ex obliv.

non dictâ.

Ex eod.

15. Sept.

Diabolus

omnes tem

pore ora-

tionis rese-

ctos pilos

colligit.

Per poeni-
gentiam S.
Archardi
restituun-
tur.

Luc. 21.
38.

currens, humillimè culpam factus
suas, & Fratrum preces obtinuit
illicò omnes, & singuli relecti
caput, & mentum, uti prius erant
stituti fuerint miraculosè, ab eo
servis suis fidelibus dixit: *Capite
vestro non peribit*; beatus
Notkerus mox omissioni satisfacere
cupiens meruisset intueri, tabula
lam cum scripturis à caecodamiano
tabulato laqueari in pavementum
ma cum indignatione, ac strepitu
arque confringi,

Luc. 23.
32.

Graves poe-
nae purga-
torij pro
nimis.
Ezech. 5.
4. & seq.

X. *Si hæc in viridi, in arido quæ-
si tantus in vita rigor, post mortem
qualis erit discussio, quando accu-
simus Iudex abrasos omnium huius-
rum capitum capillos (minimas
cogitationes) in statera sua ponet
bit, & tertiam partem concidet
tertiã disperget in ventum, & remanens
proijciat in medium ignis, & quæ
ret? At ubi comburet? in clibanis
dente, in igne excoquente, & in
adeò quidem acerbis, & crudelibus
ventibus, ut ex revelationibus
constet, omnes Sanctorum Membra
craticulas, sartagine, laminas, &
las, ungulas, & aneos tauros
quoque plumbo, oleo, sive resolu-
lientes ollas, aut lentissimo igne*

Vnius diei
purgatori-
um gravius

longatas exustiones, imò omnia quæ
passi sunt Martyres, (respectivè) instar
amœni horti esse, & in comparatione
minimæ pœnæ purgatorij, mera sola-
tia. Mallet enim quilibet viventium, si
illa alterius sæculi nosset per experien-
tiam tormenta, omnibus, quæ hîc pœ-
næ videntur, simul excruciaci, quas
omnes homines ab Adâ hucusque pertu-
lerunt, quàm unâ die in purgatorio, mi-
nori, quæ illic habetur, pœnâ torqueri.

XI. Veruntamen penetremus pau-
lisser ad inferiora terræ, ac pœnosissi-
mi illius carceris mansiones; in quibus
commissa per neglectum, exurantur ut
stipula; quæ per contemptum, ut lig-
na; quæ per refractariam voluntatis
contumaciam, uti ferrum: hic aspi-
ce torturas, carnifices, rogos, ignes,
& liquidos fusilis aris torrentes, quibus
immersæ amicissimæ Agni immaculati
sponsæ volutantur, & tanquam in bal-
neo abluuntur. Ibi irretorto oculo spe-
cta multos tibi coætaneos, propinquos,
& notos in lacu picis, & sulphuris col-
lo tenus innatantes, & protensis ma-
nibus eluctari conantes, & inclamantes
miseremini mei, miseremini mei; saltem
vos amici mei; & altum ingemisce, Deo
dicatas quondam, & consecratas (heu
quam numerosâ multitudine!) animas,

omnibus si
mul mundi
cruciatibus
In vit.
Magdal.
de Pazis.
p. 2 c. 13.
S. Aug.
epist. 206.

Considera-
tio pœnar.
purgat.

Bern. Abb.
Cassin. &
Cardin. in
Spec. mo-
nach. p. 1.
t. 10.

Iob. 10. 12.
Pœnæ per-
sonarum
Sacrar. in
purgat.

Vicent. verubus, & contis acuminatis
Beluac. l. instar anserum torreri, ipsosque con-
7. hist. c. lissimos tortores sufflatorijs, alijs
109. igneis instrumentis miserorum tor-
 ta totis nisibus aggregare: sustine-
 bus interim illis hæc tam atrocia po-

Idem ib. rum genera, solummodò, quòd
 Domino in timore, & tremore non
 verunt; disciplinæ censuram non tene-
 quietis & silentij patientes esse, non
Pro mini- rum, & orationum devotionem, neque
mis erratis. ris sanctæ psalmodiæ executionem
 æmulari studuerunt, sed magis curiosi
 ti, vagi, superflui, desidiosi, pigri,
 lenti, signis, jocis, & levitatibus im-
 tes, suæ professionis puritatem violare
 muerunt. Ecce jam, quid efficiant
 leves plumulæ, quid paleæ, quid
 racteres, quid pili, vel ipsæ etiam
 cæ, quibus congruè meum discursum
 terpellastis.

S. Odo fo- XII. Sed resumite spiritum, refocillate
licitus in jam vires vestras alijs micis, Sancti
colligendis rum Odonis postea Abbatis. Mem-
micis men- eorù, quæ cum Monacho illo contige-
sæ. solitus fuit deinceps exquisitissimam
 gentiã micas omnes, vel tenuissimas
 edere, ut ne una reliqua suo in
 foret. Cùm verò vice quâdam facti-
 ctionis auditu intensius animum re-
 re curaret, illasque in manûs sua-

lâ jam conclusas sumere fuisset oblitus, solutâ mensâ supplex ad Abbatis pedes accurrens, expansâ manu, micas omnes in pretiosissimas margaritas miraculose conversas deprompsit. Ex quo duplicem micarum sensum eruimus, alterum quidem venialium peccatorum, quæ fient olim merissimi carbones ignis ad pœnam, alterum verò minutissimorum bonorum operum, quæ in lucidissimas gemmas convertentur ad coronam. Etenim apud Deum (dicente Christo ad B. Brigittam) non est aliquod minimum verbum, nec minima cogitata, sine remuneratione, quia omnia, quæcunque quis fecerit pro me, in pœna sua inde habet refrigerium, inde solatium, inde leniorem sentiet ardorem, quàm aliàs sentiret; (nam sicut usurarius invitus negligeret, si saltem unum denarium lucrari posset, sic ego multò invitius permetterem, unum cogitatum, si ve motum extremi digiti tui propter me factum perire, quem non in summam meam laudem converterem ad tuam salutem æternam. Hæc ipsemet Christus, ad suas, Brigittam, & Gertrudem selectissimas filias.

Micæ in uniones conversæ.

Minimæ cogitation. bonæ ingens præmium.
In revel. S. Brig. l. 6. c. 39. S. Gert. l. 3. Insinuat. div. pietat. c. 54.

XIII. Porrò istam posteriorem S. Gertrudis jubet omnia minima Deo offerre.

quos

quos scriptura, aut lectura esset dicitur
 esse characteres, & voces; omnes
 cibo, & potu holos, & guttas; in
 gilia, & somno gestus, motus, pro-
 litus, gressus, nictusque singulos ocu-
 lum suorum; quæ omnia ex se sunt
 obscura, & imperfecta, nobilissima
 clarissima, Deoque gratissima sunt.
 Imò etiam dormiturus quisque (do-
 te Blossio) si desideret, ut singulas
 spirationes, quas nocte illâ faciet,
 tanquam eximiam sui laudem
 at; Ego (revelabat aliquando B. Ma-
 tildi Salvator) qui sanctis votis per-
 mantisque animæ deesse non possum
 tate desiderium ejus adimplebo. Cui
 ti suffragatur & altera ejusdem
 ctoris doctrina, dicentis: si duo
 nes eodem itinere constituti esse-
 tem flosculum offenderet, quomodo
 ter cuperet quidem illum decerpere
 melius deliberans diceret sibi: non
 te eum propter Deum. Alter ve-
 hil præmeditatus, carperet florem
 quidem simpliciter decerpendo
 peccaret, sed ille propter Deum
 tendo florem, tantum præ decer-
 meritum obtineret, quanta est di-
 tia cæli à terra. Hæc in ordine
 ritum Minimorum.

XIV. Quoad satisfactionem

Ludovic.
 Bloss in-
 stit. spirit.
 c. 9.

Minima a-
 ctio indi-
 ferens pro
 Deo facta
 quanti me-
 riti.
 Idem loco
 cit. c. 2.

A simili de
 decerpente
 vel dimit-
 tente flo-
 rem.

pro reatu poenae, ex iisdem provenien-
 tem, ita Sapientia increata locuta esse
 introducitur per B. Henricum Sufonem:
 Anima, quae se multis obstrinxit pecca-
 tis, poterit ipsius meae passionis the-
 saurum adeo sibi applicare, ut, etiamsi
 mille annis punienda sit in purgatorio,
 brevi tempore, & culpam, & poenam
 omnem dissolvat, ita ut absque purga-
 torio libera commigret in caelum: modo
 assuescat, omnes actiones parvas, inter-
 nas, & externas, & minimos quoque mo-
 tus membrorum facere simpliciter, &
 pure ad placendum Deo, & ad gloriam
 ejus, in unione intentionum, & meri-
 torum, passionis, & sanguinis IESU
 Christi. Hoc enim pacto: Quotiescun-
 que creatura offert suis cum operibus hunc
 sanguinem, quo est redempta, aeterno Patri,
 tale donum offert, ut quasi non habeat Deus
 pretium, quo illud solvat. Unde mirabi-
 lis illa Magdalena de Pazzis subjunge-
 bat, eum, qui sic faceret, iturum re-
 ctam ad caelum sine purgatorio post mor-
 tem. Haec Vobis charissimi, tanto ma-
 jori deinceps solatio erunt, quanto fre-
 quentiùs, juxta formulam infe-
 rius tradendam Vos in iisdem
 exercitabitis.

*Apud eun-
 dem Blofi-
 um in scri-
 ptis. spi-
 rit.*

*Vnire min-
 sua opera
 cum sangui-
 ne Christi
 delet mille
 poenas pur-
 gat.*

*Ex vita
 & doct. B.
 Magdale-
 na de Paz-
 zis. c. 44.
 & alibi.*

*Recta mit-
 titur ad coe-
 lum.*

ME

MEDITATIO XII.

De confessione culpa, & in fine

Misericordia Dei erga peccatores penitentes.

Text. Regul. in Prol.

EXurgamus ergo tandem aliquando, et tante nos Scripturâ, ac dicente: est jam nos de somno surgere. Ideo propter emendationem malorum, hujusmodi dies ad inducias relaxantur. Nam, pius Dominus dicit: nolo mortem peccatoris, sed ut convertatur, & vivat.

Reg. e. 4. in str. 14. in str. 73.

portet spem suam Deo committere, Dei misericordia nunquam desperare.

Præludium. Imaginare Filium prodigum squallidissimum, penè de stiracem raturum, secum ratiocinari, de statu præterito, præsentis; & futuri remedio, dicente Scripturâ: In se reversus &c.

Luc. 15. 17.

Fil. prodig. agnoscit suas miseras.

Punct. I. Confid. 1. Filium prodigum in extremas miseras redactum noscere cœpisse suam inobedientiam, ingratitude erga Patrem, suavitatem pessimè vivendo, stultitiam in opibus dissipando, miserrimam conditionem porcos pascendo, ac è contrarietate licitatem domûs paternæ, ubi ferè si abundant panibus. 2. Ita peccator incipere deplorare sua crimina, &c.

Est typus peccatoris dolentis.